

[Finansministeren.]

meget vel ved, og røber ukendskab eller hukommelsessvigt med hensyn til de ganske betragtelige besparelser, som socialdemokratiet har foreslået og gennemført i de senere år.

Så siger hr. Gert Petersen hertil: ja men sådan en besparelseskampagne til foråret vil skade beskæftigelsen, og hr. Wilhjelm strejfede samme tema. Hertil er kort at sige, at regeringen klart har tilkendegivet, at den ikke for 1976-77, hvor vi står i en vanskelig beskæftigelsessituation, vil stille besparelsesforslag, som skader bekæmpelsen af arbejdsløsheden.

Hr. Gert Petersen erklærer videre, at han siger nej til desperate spareaktioner, og dertil kan jeg sige, at det gør regeringen også. Vi har nu med de tidsfrister, der er aftalt, langt bedre muligheder end tidligere for at udarbejde velovervejede, rimelige og langsigtede besparelser.

Til fru Hanne Reintoft skal jeg blot sige, at der i konsekvens af det, jeg allerede har sagt, ikke er aftalt sociale nedskæringer under nogen form.

Nogle ordførere strejfede også spørgsmålet om taktregulering, og bl. a. hr. Schlüter gjorde nogle bemærkninger om formuleringen og sagde, at den var en bandbulle imod offentligt ansatte. Det må jeg helt afvise. Det, som aftalen siger, er, at den hidtidige afdæmpning og den i aftalen forudsatte fortsatte afdæmpning af stigningen i samfundets indkomster også skal omfatte ansatte i den offentlige sektor.

Hr. Gert Petersen siger hertil, at her får vi og de offentligt ansatte noget nyt at høre. Nej, man får det samme at høre, som blev sagt i forbindelse med overenskomstforlængelsesloven, nemlig at taktreguleringen skal give en rimelig lønjustering for de offentligt ansatte i forhold til indkomstudviklingen i det øvrige samfund.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg vil gerne give fru Hanne Reintoft tilsagn, ligesom jeg har gjort det over for folketingets socialudvalg, om at mødes med socialudvalget i begyndelsen af det nye folketingsår, således at vi kan drøfte daginstitutionernes forhold og fremtidige udvikling. Jeg har også lovet at tage de nødvendige eksperter og hermed den nødvendige viden

med til drøftelse af problemerne, således at folketingets partier kan fortsætte drøftelsen af problemerne på daginstitutionsområdet.

Økonomiministeren (Per Hækkerup):

I går havde hr. Glistrup ordet og gjorde nogle bemærkninger om mulighederne for at vurdere, hvordan den internationale konjunkturudsigt er. Jeg forstod, det var morsomme bemærkninger, hr. Glistrup gjorde, og derfor vil jeg da gerne udtrykke taknemlighed for, at hr. Glistrup bidrager til diskussionens alvor i dag ved ikke at tage ordet. Men jeg vil gerne sige til hr. Glistrup og også i anledning af bemærkninger, andre ordførere har gjort under debatten i dag, at det er ganske klart, at det ikke er noget menneske beskåret at kunne fortælle, hvordan udviklingen internationalt kommer til at forløbe, hverken om ½ år, 1½ år eller 2 år.

Det er givet, at der med enhver såkaldt prognose for den fremtidige konjunkturudvikling er forbundet en overordentlig stor usikkerhed. Men der er visse kendsgerninger, som det kan være ganske godt at have i sin erindring, og en af de kendsgerninger, som her er af interesse, er den, at i det mest afgørende industrialiserede land, mest afgørende på grund af dets størrelse og dets produktion og dets betydning for verdensøkonomien, nemlig USA, er der i løbet af kvartalet april-juni sket en ændring derhen, at der er indtruffet et beskedent opsving i bruttonationalproduktet, at industriproduktionen igennem de seneste måneder har været stigende, at beskæftigelsen har været stigende, om end svagt stigende, at ordretilgangen, for så vidt angår varige forbrugsgoder, har været meget kraftigt stigende, at byggeindustrien, som hidtil har været inde i en overordentlig alvorlig lavkonjunktur, i juli måned, for så vidt angår igangsættelse af nybyggeri, viste en stigning på 14 pct. Jeg nævner det, fordi det er kendsgerninger, og dem kan man så vurdere. Jeg mener ikke, man skal overvurdere dem. Jeg mener også, der kan være grund til at pege på, at der i USA tilsyneladende er en ganske nyopdukkel frygt igen for, hvorledes prisudviklingen vil komme til at arte sig, og det kan måske komme til at påvirke de dispositioner, som såvel den amerikanske regering som det amerikanske erhvervsliv vil tage i de kom-